Obrázková jarní pohádka

Zvířátka na první jarní procházce

První březnovou neděli roku 2021 sluníčko ovládlo azurově probarvenou obloze a jeho paprsky pomalu, ale jistě nabíraly na síle. Pošimraly výrazně i čumáčky našich králíčků, slamáčků, kteří mají své hnízdečko u nás na zahradě. Nejmenší z králíčků, Davídek, povídá: „Hoši, tak se mi zdá, že už pomalu přichází jaro. Mohli bychom vyrazit na nedalekou zahradu , abychom se přesvědčili, jestli již na záhoncích vystrkují své hlavičky tradiční poslíčci jara, různobarevné květinky, které jsou každoročně předzvěstí definitivního konce zimy. A taky zda se už konečně začíná zelenat travička, aby si jí mohly dosyta užít jak ovečky u sousedů, tak čutálisti místní amatérské fotbalové jedenáctky“. Starší kamarádi neváhali, oprášili své košíky a putny a vyrazili na první výšlap do prosluněné přírody. Ale pozor! Aby jich nebylo málo, přidal se k nim i sobeček Skobeček, který se nedaleko zazimoval hned po skončení vánočních svátků, které se letos musely obejít bez tradičního kopání do míče kulatého. A tak se celá parta vydala na cestu. Když to uviděl sousedův kocour Luky a pejsek Azor, přidali se svorně k nim. Zvířátka vyrazila přes jeden růžový kopeček , na jehož vrcholku se pomalu ale jistě začínají objevovat na růžičkách první malá jarní očka, směrem dolů do údolíčka. Tam narazila na obrovské, ještě zamrzlé jezero. „Co myslíte, obejdeme tohle jezero nebo se vydáme přímo přes led, který jezero stále zamyká?“, zeptal se strýček, moudrý králíček Ráďa. Výletníci svými zvednutými pacičkami jednohlasně odsouhlasili, že půjdou cestou nejkratší, to znamená přes led. Při každém jejich drobném poskočení led významně zakřupal, ale zvířátka jezero zdárně překonala. Zbývalo přejít hlubokou orbu malého políčka. To nebyl až tak velký problém. Snad jen to, že se králíčkům na pacičky nelepilo bláto oranice, kterou na povrchu rozehřály paprsky ostrého, štiplavého sluníčka. I tato část cesty nakonec proběhla bez větších problémů.

Sobeček Skobeček viděl pacičky králíčků a řekl jim: „Hoši, ukažte mi, jak to vlastně vypadá, když dupou králíci!“
Kolínka pěkně až pod bradu a jedem! Všichni mu to ochotně předvedli a hlavně při tom oklepali mazlavé blátíčko ze svých malých paciček. Dále došli k cestě, po které jezdí auta různých světových značek , škodovku nevyjímaje. Taky tam jezdí traktůrek Áda nebo třeba červený kombajn Ferda. Právě kocour Luky a pejsek Azor se tam už jednou s kombajnem potkali , a tak všechny řádně poučili, jak že se musí rozhlédnout doleva a doprava a přejít až tehdy, pokud budou mít na jisto postavené, že opravdu nikde nic nejede… Tu se za velkou černou bránou ozval nečekaný štěkot. Sobeček Skobeček všechny uklidnil: „Nebojte se, hoši, tady bydlí jeden takový hodný vlkodláček Obušáček, který nikomu dobrému nic špatného určitě neudělá“. „Ani jsem si cestou nevšiml, jestli tady někde nevykukuje alespoň jeden kopr“, prohlásil pejsek Azor. „To teda nevím, ale hlavně aby nás tady nenačapal starej krtek, ten by nás určitě, alespoň pro zahřátí pořádně prohnal!“
Celá partička společně prošla jednou dřevěnou branou a byla na místě… Záhonky byly plné jarních kvítků, bílých sněženek, žlutých pryskyřníčků či fialových ocúnů. Travička se pod náporem sluníčka taky nesměle zelenala.
No prostě paráda. Neděle jak vymalovaná. Všichni se radovali, že jarní kvítka jsou jasným důkazem toho, že již brzy jaro propukne naplno a všechny viry kolem spálí mírumilovné sluníčko. Nesměle pučící stromky a keře zase značily, že se blíží letošní Velikonoce!
Králíčci si vesele poskakovali mezi kvítky, sobeček si okusoval větvičku a všichni se domluvili, že si musí vzít nějaké to poselství jara s sebou domů. Když měli hotovo, košíčky i putničky naplněné, vydali se stejnou cestou zpět. Led na jezeře za tu dobu mírně povolil, sem tam na něm byla i nějaká ta kalužinka. Zvířátka věděla, že když zpět nesou plné nádobky, musí po ledě opatrně, pěkně za sebou. Věděla, že pokud by šla vedle sebe, nemuselo by to dobře dopadnout.

Jezero výprava i podruhé překonala, vše dobře dopadlo a partička dorazila z první jarní průzkumné procházky v pořádku domů. Jelikož pejsek Azor má občas překvapivé, ale velice dobré nápady, přišel i tentokrát s jedním ze svých neopakovatelných mouder. Povídá, kamarádi, víte vůbec, že zítra je mezinárodní svátek žen celého světa? V domečku, který leží kousek od našeho doupátka, bydlí jedna velice hodná paní učitelka. Co kdybychom jí překvapili a nějakou z těch našich kytiček jí donesli? Vždyť jsme její zahrádku při naší procházce trošičku poskákali a podupali… Kocour Luky neváhal ani minutu a ochotně běžel otevřít zadní vchodová vrátka domečku. Zvířátka došla až k paní učitelce, která pilně připravovala pro dětičky učivo na distanční výuku v době, kdy je škola z důvodu korona šmejda pro všechny malé i velké dětičky uzavřena. To bylo překvapení, když kytičky od zvířátek paní učitelka dostala! Králíčci i ostatní kamarádi pak spokojeně odešli, vesele si poskočili, zadupali do kroku a honem honem, aby zase zabořili. A jak to už bývá, pokud je někdo neprobudil, spí ve svém doupátku šťastná dodnes! Vždyť už to nebude dlouho trvat, bude jaro, bude krásně a život všude zase pojede na plné pecky! Nevěříte tomu, že se to vše takto seběhlo? Na rovinu.

Jeden dědek přitom byl, žádný šťoura tam neryl.
Fotbal měl vnucený mír, tak pár fotek pořídil.
Máte-li chuť, v klidu seďte, na obrázky chvilku hleďte.
Sokol z výšky též vše zřel, odlétl a zkameněl.
Na jaro se všichni těší, indiáni, Švédi, Češi.
Soused beran, ten má rohy, fotbalisty svrbí nohy.
Snad se začne fotbal hrát
a bude zas o čem psát!
Jaro, léto snad to vyjde, normální čas jistě přijde.
Sokol vzlétne dál a výš,
kamennou opustí svou skrýš!

3E1 4898

WC
Levi's

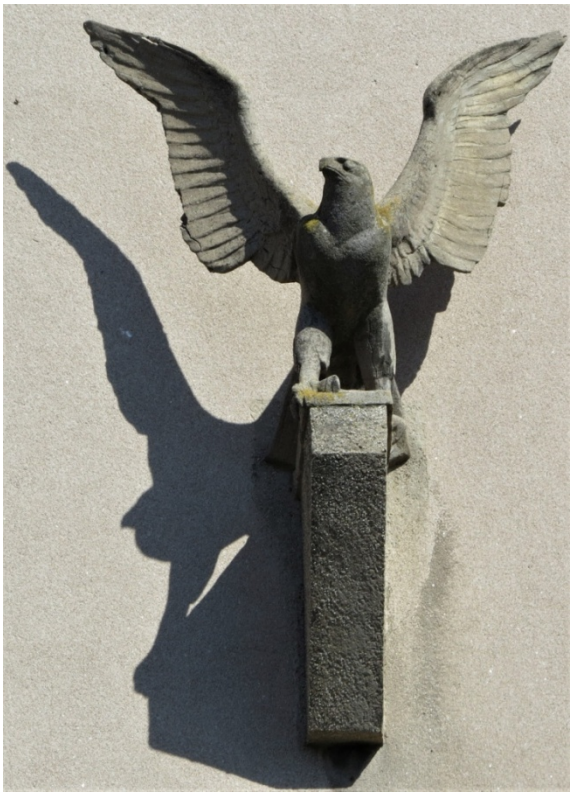

4. ROČNÍ
STŘEDNÍ
Učebnice

NIKE

BEAT
CINEBYT

A to je konec této pohádky. Snad také začátek normálních časů, které se k nám vrátí, jak všichni věříme, co nejdříve po začátku jara.
Jarní pohádku z dlouhé chvíle připravil dne 12. 3. 2021
Jaromír Pýcha